

N:o 81.

Af Herr **Nils Olsson** i Ättersta: *Om tillägg i Kongl. förordningen den 14 April 1866 angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof.*

Uti en i går till Andra Kammaren inlemnad motion, N:o 32, har jag föreslagit det Riksdagen ville till regeringens disposition för nästkommande år ställa ett förslagsanslag af 500,000 kronor, för att på frivillighetens väg inlösa sådana frälseräntor, som utgå af skattefrälsehemman, samt att Riksdagen ville genom skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t ville förståndiga Kammarkollegium att, i den mån sådana räntor till staten inlöstes, verkställa den skatteförenkling och persedlarnes omsättning, som afses med Kongl. kungörelsen den 11 Maj 1855 och Kongl. förordningen den 23 Juli 1869.

Då det likväl skulle kunna inträffa, att en eller annan ränteegare, af en eller annan orsak, icke skulle komma att staten till lösen hembjuda sina skattefrälseräntor, och det sålunda visar sig, att man på frivillighetens väg icke kan återvinna alla sådana i enskild ego nu varande räntor, torde det vara af nöden att ega tillgång till ett lagbud, enligt hvilket staten kan fordra, att egare af skattefrälseränta skall densamma, mot lösen, till staten afträda. Åberopande de motiv, som finnas anförda i min här ofvan omnämnda, förut afgifna motion, vågar jag derföre föreslå, det Riksdagen för sin del ville besluta, att i Kongl. förordningen den 14 April 1866, angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof, måtte inflyta en särskild paragraf af följande lydelse:

Hvad i denna förordning är stadgadt i fråga om skyldighet för enskild man, menighet eller inrättning att till staten afstå jord eller lägenhet för

allmänt behof, gälle i tillämpliga delar äfven i afseende å egare till af skattefrälsehemman utgående frälseräntor, hvilka i och för reglering, lindring eller upphäfvande af jordskatterna pröfvas böra af staten inlösas; dock att lösen för dessa räntor alltid bestämes till 20 gånger det belopp, hvartill räntans medelvärde, enligt de senaste tio årens markegångspris för det län der räntan utgöres, må uppgå, med tillägg dertill af två procent utaf det sålunda uppkomna kapitalvärdet.

Om remiss af denna motion till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1884.

Nils Olsson,
från Södermanlands län.

N:o 82.

Af Herr **Nils Olsson** i Åttersta: *Om tillägg i 12 § Bevillningsförordningen.*

Årligen förekomma besvärsmål, dels hos länens pröfningskomitéer öfver dubbel beskattning, påförd inom olika kommuner för samma inkomstbelopp, och dels tvister om personers rätta mantalsskrifningsort, hvilka vanligen fullföljas hos Kammarrätten och Kongl. Maj:t och alltså förorsaka mycken skriftvexling, arbete och kostnad för så väl kommunalstyrelser som skattskyldige personer, och då dessa tvister synbart härleda sig endast och allenast från vederbörande kommunalstyrelserns benägenhet att söka skaffa högsta möjliga belopp inkomster till bestridande af de ständigt växande kommunalutskylderna, eller med andra ord att kommunalutskylderna äro den egentliga grunden till det tra-